

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Strategio Monacho. 225.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

que per omnia corporis membra imperitiam tuam & ineptiam cōspiciam reddas: contra autē priscam quandam scēminam Archedicem nomine mirificis laudibus in cælum vehēbat, cuius etiam epitaphium huiusmodi referebat,

Non mihi mens inquam tumuit, licet ipsa parentem

Regem habui, & fratres, pignoraque, atque virum.

Ego autem hos versus tibi indicandos existimaui. Hinc enim fortasse fiet, vt nunc saltem teipsum nofcas.

Strategio Monacho. 225.

Permulti homines inuito animo iniuria affici, timiditatis & ignauiæ, vltro autem ac voluntario animo lædi, maximū suauitatis ac patientiæ argumētum esse ducunt. Qui autem rectē de rebus iudicare norūt, vel, vt rectius loquar, qui diuinis Scripturis fidē habent, ne eos quidē, qui quamuis iniuriā inuiti accipiant, suffragante maximē Paulo, atque his verbis vteute, Et rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepisti, scientes vos habere meliorem substantiam in cælis, ac manentem. Quod si dicas, Quid enim facere poterat, cū à potentiore læderetur? respondeam, Clamoribus ac maledictis infectari, diris deuouere, traducere, molestiam forenfem exhibere. Qui igitur cū hæc omnia facere posset, non tamen fecit, ei, qui vltro lædi appetiit, si non par, suppar certē haud immeritō existimari queat. Atque etiam, si dicendi vi ac facultate vti, ac sincere loqui oportet, illum quoque fortasse superarit. Neque enim ille, nisi voluisset, iniuria affectus fuisset. Qui autem, cū iniuria affici nollet, illatam tamen tulit, nec quicquam eorum, per quæ cum, à quo læsus fuerat, vlcisci poterat, fecit: huic vtique, vt qui extremæ cuiusdam patientiæ documentum dederit, luculentior corona haud immeritō texti queat.

των τῆς μελῶν τῶ ἀπαδευσίας ἐμφάνεις. γυνῶν δ' ἀρχαίαν ἐξεθείαζεν, ἥς καὶ τὸ ἑπιτάφιον ἑπιγραμμὰ ἀπήγγελλε λέγον.

Ἀρχιδίκη πατρὸς καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν ἕσα τυράννων

Παίδων τε. ὅσα ἐπήρβλιω οὐδ' εἰς ἀτασθαλίαι.

Ἐγὼ δὲ ἐδιδραξα αὐτῶν ταῦτα μηροῦσα, τάχα πως κἀν νῦν γνοίης σαυτῶν.

Στρατηγίῳ μονάζοντι. σιέ.

Οἱ μὲν πλείους τῆς ἀνθρώπων τὸ μὲν ἄνοτα παύειν κακῶς, ἀναδρίας. τὸ δὲ ἐκουσίας ἐλέσθαι ἀδικηθῆναι, ἑπιτελείας καὶ φιλοσοφίας τεκμήριον πιδεταί εἶναι μέγιστον. οἱ δὲ ἑπιτελείαι ποδὲ παραγμάτων κρίνειν ὀρθῶς, μάλλον δὲ οἱ ταῖς ἱεραῖς πιστεύουτες γραφαῖς, καὶ τὸν ἀκουσίας μὲν ἀδικουμένων, φιλοσόφους δὲ φέροντα, ἔπειμαδαν, ἔπειπάμων ἑπιτεροδισιν, ἑπιψιφίζοντος μάλιγα τῶ Παύλου καὶ λέγοντος, Καὶ τῶ ἀπαργίῳ τ' ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρῆς προσδέξαοθι, ἡν ὄσοντες ἔχειν ἐαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξῆν ἐν ἕρανοῖς καὶ μὲν ἔσαι. εἰ δὲ φαίης, τί γὰρ ποιῆσαι ἡδυνάτο, ἔπει τῶ δυνάτω τέρου ἀδικουμένων; φαίης, καταβοῆσαι, κακηγορῆσαι, ἐπαράσασθαι, ἀξιοσύραι, εἰσχυλῆσαι δικαστηρίοις. οἱ οὖν ταῦτα πάσαι δυνάμειος, ἀρῆσαι μὲν, μὴ ἀράττων δὲ, τῶ ἐκουσίας ἐλομῶν ἀδικηθῆναι, εἰκότως ἂν εἰ καὶ μὴ σιωπεθμθῆναι, ἀλλά γε ὑπαεθμθῆναι. εἰ δὲ καὶ ἐν νότι καὶ ἔπει, καὶ τὸ ἀκρίβεις εἰπεῖν, τάχα καὶ ὑπαροκίσις ἐκείνον. τῶ μὲν γὰρ τὸ βέλεια ἀδικεῖας, μεγίστη φέρει παραμθῆσαι. ἔπει ἂν ἡδικηθῆναι, μὴ ἡβελθῆναι. τῶ δὲ μὴ βελθῆναι μὲν, ἔπει μείναι δὲ, καὶ μὴ πεποιθῆναι εἰ ἂν ἡδυνάτο ἀμύσασθαι τὸ ἀδικηθῆναι, εἰ ἔπει ἐλάτης φιλοσοφίας βάσανοι ἑπιδείξασθαι, λαμπαρότερος πλακῆναι ἔπει.

Παμφοῦ